

[Poul Boeg.]

demokrater plejer at følge det princip, at ordførerskab og medlemskab i udvalget følges ad, og jeg vil derfor godt lige have lov til først at sige, at jeg i dag optræder som undtagelsen, der bekræfter reglen. Jeg vil altså gerne berolige socialudvalgets medlemmer med, at de ikke skal frygte at se mig senere dukke op i udvalget.

Om det foreliggende lovforslag vil jeg gerne sige, at centrum-demokraterne kan tilslutte sig det forslag, som er fremsat af socialdemokratiet. Det gør vi først og fremmest ud fra det synspunkt, at vi finder, det har et rimeligt og fornuftigt sigte og en god begrundelse, og at det vil afhjælpe visse påpegede skævheder i den beskatningsordning, man nu har.

Til denne principielle tilslutning vil jeg dog på den anden side godt føje, at vi naturligvis ikke er blinde for den side af det, som er blevet fremhævet både af ministeren og af flere af ordførerne, nemlig at vi her står over for et lovforslag, som i nogen grad — dette være ikke sagt som en kritik af forslagsstillerne, men mere møntet på systemet — er en konsekvens af, at vi har et system, der ofte fører til, at man ligesom hjælper ved lapperier, og det er jo blevet påpeget, at det kan føre til visse skævheder. Vi vil altså til vores principielle tilslutning føje det forbehold, at vi i udvalget gerne vil se nærmere på enkeltheder i, hvad der i så henseende er blevet fremlagt. Vi må naturligvis også og ikke mindst være opmærksom på, at der ikke eventuelt i dette lovforslag kan være indeholdt nogen som helst form for overlappning af noget af det, der i øvrigt foretages på dette område. Jeg skal ikke i så henseende gå i nogen som helst enkeltheder, men blot pege på, at der, som det også vides af forslagsstillerne, bl. a. er et forslag fremme i skatte- og afgiftsudvalget, som indebærer en mulighed for at kunne overlappes dette eller i hvert fald gøre det påkrævet, at vi ser nærmere på disse enkeltheder og får en koordination.

Med disse bemærkninger kan jeg på cen-

trum-demokraternes vegne give tilsagn om principielt velvillig støtte.

Ebba Strange (SF):

Lovforslaget er et forsøg på at være retfærdig, det er blevet sagt mange gange heroppefra, og det er svært at udføre retfærdighedshandlinger inden for det område, vi har med at gøre i dag, idet det er så kompliceret, at det ikke er til at overskue hverken for dem, der skal modtage ydelserne, for dem, der skal administrere dem, eller for os, der skal lovgive om dem.

Fra min side ser det ud, som om der er så megen retfærdighed i det, at vi gerne fra vor side vil støtte det, også fordi det udtrykkelig har — det synes jeg ikke de andre partiers ordførere har været opmærksomme nok på — en midlertidig karakter, det tager udtrykkelig sigte på at kompensere for den skævhed, der er sket lige nu pr. 1. april 1974, og det tager sigte på at dække skævheden i år.

Betingelsen for, at lovforslaget kun skal have gyldighed i år, er jo, at vi får løst problemet omkring beskatningen af netop disse lavtlønsgrupper og pensionistgrupper inden 1. januar 1975; ellers skal vi til at lappe igen. Jeg skal ikke gentage de ting, der er blevet sagt af de andre ordførere om, at vi trænger til at få løst dette beskatningsproblem, og at vi må håbe, at det sker, så vi kan blive fri for disse ustandselige lapperier, som vi ellers er tvunget til at lave.

Inge Krogh (KrF):

Det foreliggende lovforslag fra socialdemokratiet går ud på, at der skal gives en skattefri engangsydelse til ægtepar, hvor begge får folkepension eller manden får ægteskabs- og hustrutillæg. Grunden er, som det er nævnt, at disse ægtepar ikke får noget ud af de forhøjelser, der er kommet 1. april, på grund af beskatningen. Det viser ganske klart, hvor indviklet vor pensionslovgivning og vor beskatning er, og hvor svært det er at beregne virkningerne af de love, der kommer.